

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010575
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8721010575.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.07.2022 v trestnej veci obž. C. Q. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 11.04.2022, sp. zn. 5T/43/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom zo dňa 11.04.2022, sp. zn. 5T/43/2021 uznal obžalovaného C. Q. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona účinného od 01.08.2009 a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 06.12.2020 využil služby spoločnosti E. M. T., so sídlom T., ul.R. O., kde na adrese ul. C. v meste T. nastúpil v čase po 20:00 hod. do osobného motorového vozidla taxislužby zn. Škoda Rapid, bielej farby, ev. č. T ktorého vodičom bol poškodený T. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom ul.XX. E., XXX XX T., požiadal ho o odvoz z T. do U. a následne z U. do N. Y., kde už na týchto adresách poškodený T. W., ako vodič taxislužby z jeho správania usúdil, že obž. C. Q. nebude mať na úhradu za využitie služieb taxislužby, čo už počas spätočnej cesty do mesta T. telefonicky oznámil svojmu nadriadenému, ktorý mu odporučil kontaktovať políciu, po príchode do mesta T. na adresu ul. C., kde pôvodne obž. C. Q. do vozidla nastúpil, po odstavení osobného motorového vozidla v čase okolo 22:45 hod. obž. C. Q. z vozidla taxislužby vystúpil a poškodenému T. W. povedal, že ide k sestre pre peniaze, načo poškodený T. W. ako vodič taxislužby reagoval tak, že obž. C. Q. povedal, že ide s ním a z vozidla taxislužby vystúpil, pričom sa stretli za osobným motorovým vozidlom, kdev tom čase už mal poškodený T. W. na svojom mobilnom telefóne zn. Motorola One Macro, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý držal v ruke vytočenú linku polície č. 158 a chcel realizovať hovor a vtedy ho obž. C. Q. udrel do zadnej časti hlavy, v dôsledku čoho poškodenému T. W. mobilný telefón z ruky vypadol a spadol na zem, kde ostal pohodený vo vzdialenosti minimálne 1,5 metra a maximálne 5 metrov od poškodeného T. W. a obž. C. Q. poškodeného T. W. vzápätí opäť udrel do tváre - do oblasti úst, v dôsledku čoho poškodený T. W. spadol na zem - na ľavý bok, pričom počas pádu chytil obž. C. Q. za jeho bundu a pravou nohou ho kopol do rozkroku alebo do stehna a následne, keď poškodený T. W. ležal na zemi, videl ako obž. C. Q. odchádza smerom k jeho spadnutému mobilnému telefónu a preto sa snažil rýchlo zo zeme zdvihnúť a ísť pre svoj mobilný telefón, na ktorom ešte svietil displej, ale obž. C. Q. k mobilnému telefónu poškodeného T. W. dobehol skôr, mobilný telefón zodvihol zo zeme, vzal ho a ušiel s ním na presne nezistené miesto, čím poškodenému T. W. spôsobil zranenia - pomliaždenie hlavy v čelovej, spánkovej oblasti, na očníci, na dolnej pere a v ľavej sedacej oblasti, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, s dobou liečenia a obmedzením na obvyklom spôsobe života 2 dni a odcudzením mobilného telefónu zn. Motorola One Macro, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX škodu vo výške 150,- eur.

Za to mu súd uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil povinnosť zaplatiť poškodenému T. W. škodu vo výške 98,70 eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného T. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ako aj prokurátor, obaja zhodne proti výrokom o vine a treste. Obžalovaný vzal svoje odvolanie späť podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.04.2022, pričom súd prvého stupňa uznesením zo dňa 22.04.2022, sp. zn. 5T/43/2021 zoberal späťvzatie odvolania obžalovaného na vedomie.

Prokurátor odôvodnil odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.04.2022. Namietal, že so závermi prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Pri trestnom čine lúpeže konanie páchatel'a spočíva v použití násilia alebo hrozby násilím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel' na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby. Poškodený T. W. k incidentu medzi ním a obžalovaným uviedol, že na ulici C. v T. ako spomaľoval auto cez retardér, obžalovaný už šahal a chcel otvoriť dvere na aute, preto zastavil vozidlo a obžalovaný doslova vybehol zozadu k autu, kde on vybehol za ním. S obžalovaným sa potom stretol za zadnou časťou auta, kde dostal od neho prvú ranu do ľavej spánkovej oblasti tváre. Keďže mobil držal v tom čase v ľavej ruke, pri rane mu mobilný telefón vypadol z ruky. Druhou rukou dostal ranu do oblasti úst, ľavej časti pery a vtedy začal padať dozadu, pričom pravou rukou chytil obžalovaného za bundu a snažil sa udržať na nohách. Pri páde mu spadli okuliare, pričom sa snažil vstať zo zeme rýchlo. Videl, že mobilný telefón je od neho spadnutý na vzdialenosť 1 a pol až 5 metrov, pričom určite videl, že displej na mobilnom telefóne svieti. Vtedy obžalovaný dobehol k mobilnému telefónu, dvihol ho zo zeme a ušiel. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a okolnosti má za to, že medzi násilím zo strany obžalovaného a vypadnutím mobilného telefónu a jeho odňatím je bezprostredná súvislosť, ktorá nasvedčuje úmyslu obžalovaného zmocniť sa mobilného telefónu poškodeného. K možnému motívu konania obžalovaného považuje za potrebné poukázať na to, že tak z trestného oznámenia, ako aj z následnej výpovede poškodeného vyplýva, že ešte počas jazdy za prítomnosti obžalovaného riešil s majiteľom taxi služby incident v aute, kde nadobudol dojem, že obžalovaný mu nechce zaplatiť za taxislužby, na čo mu majiteľ taxislužby odporučal zavolať políciu, čo aj urobil. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný musel mať vedomosť o tom, že incident s nezaplatením za taxi služby poškodený rieši a ide riešiť prostredníctvom polície a túto skutočnosť sa rozhodol riešiť situačne uvedeným spôsobom. Úmysel zmocniť sa mobilného telefónu poškodeného preukazuje aj následné konanie obžalovaného preukázané výpoveďou svedka L. A., z ktorej je zrejmá následná snaha obžalovaného o získanie majetkového prospechu z predaja uvedeného mobilného telefónu, čím bola dostatočným spôsobom vyvrátená obrana obžalovaného, že mobilný telefón zoberal poškodenému omylom.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že iné priame dôkazy než výpovede obžalovaného a poškodeného k okolnostiam žalovaného skutku neexistovali, keďže na mieste činu boli prítomné len tieto osoby. Konajúci súd nemohol vychádzať len z domnienky poškodeného, že obžalovaný ho udrel len preto, že sa pokúšal ujsť bez zaplatenia, keď obžalovaný na druhej strane argumentoval, že pre peniaze chcel ísť, ale poškodený ho napadol. Existovali len ďalšie nepriame dôkazy v podobe výpovede svedkov I., A. a listinných dôkazov, ktoré však žalovanej právnej kvalifikácii skutku nezodpovedali. Za takejto dôkaznej situácie konajúci súd vyhodnotil jednotlivé dôkazy vzájomne i v ich súhrne a musel pri právnom závere žalovaného skutku použiť základnú zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Konajúci súd považoval za nelogické, že by sa poškodený nezmienil o akejkolvek hrozbe bezprostredného násilia alebo o použití násilia zo strany obžalovaného o úmysle zmocniť sa jeho veci, pretože ak by obžalovaný takúto hrozbu alebo násilie použil, poškodený by to uviedol či už v zápisnici o trestnom oznámení alebo v jeho neskorších výpovediach v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený súdom prvého stupňa ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani procesné strany sa v rámci odvolacieho konania nedomáhali vykonania ďalších dôkazov. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a zákonné, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie v celom rozsahu z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonania dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania tvoria jednoznačne ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodíť záver, že obžalovaný C. Q. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Uvedené tvrdenie je, aj podľa názoru odvolacieho súdu, možné oprieť predovšetkým o výpovede obžalovaného C. Q. a svedka poškodeného T. W., ktoré sú zhodné čo sa týka priebehu skutku, keď po zastavení vozidla taxislužby na ulici C. v T., po tom, čo obaja vyšli z predmetného motorového vozidla taxislužby, došlo medzi nimi k fyzickému napadnutiu, ktoré však obidvaja popisujú odlišne, keď poškodený tvrdí, že od obžalovaného dostal dve rany päťou, po čom mu vypadol mobilný telefón, kde následne pri páde chytil obžalovaného za bundu a jedenkrát ho kopol do oblasti slabín alebo rozkroku a obžalovaný tvrdí, že bol to poškodený, ktorý ho najprv chytil za bundu pod krkom, kopol ho do slabín alebo rozkroku, kde následne ho jeden krát udrel, po čom on udrel poškodeného, ktorému vypadol mobilný telefón, ktorý mal obžalovaný zobrať a z miesta činu odísť. V danom prípade uvedený priebeh skutku, čo sa týka fyzického napadnutia a následného odcudzenia mobilného telefónu poškodenému, nie je sporný, preto krajský súd skúmal, akého trestného činu sa obžalovaný svojim konaním dopustil. Obžalovaný sa bránil, že telefón poškodenému zobral náhodou, v tme a omylom, považujúc ho za svoj, avšak súd neuveril výpovedi obžalovaného z dôvodu, že predmetný telefón bol následne odpredaný svedkovi A., ktorý uviedol, že v obci U. mu neznámy Róm predal telefón Motorola za 60,- eur, ktorý on následne predal svedkovi I., ako aj výpoveďou svedka I., ktorý potvrdil, že telefón kúpil od svedka A., pričom nevedel, že je kradnutý. V danom prípade súd skúmal, či predmetné konanie obžalovaného je možné posúdiť ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, ako to navrhol prokurátor a ako bol kvalifikovaný aj v ním podanej obžalobe alebo či je potrebné ho kvalifikovať ako jednočinný súbeh prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, teda tak ako ho kvalifikoval súd prvého stupňa, pričom dospel k záveru, že je potrebné stotožniť sa s právnou kvalifikáciou žalovaného skutku tak, ako to uviedol súd prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozsudku, nakoľko z obsahu vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, aby obžalovaný zaútočil na poškodeného, resp. použil proti nemu násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, teda jeho mobilného telefónu. V danom prípade z vykonaného dokazovania nevyplýva, aby obžalovaný od poškodeného predmetný mobilný telefón žiadal už počas jazdy motorovým vozidlom alebo bezprostredne po zastavení, poškodený vystúpil z predmetného motorového vozidla taxislužby dobrovoľne, pričom zo žiadneho dôkazu nie je preukázané, aby obžalovaný napadol poškodeného práve za účelom zmocnenia sa predmetného mobilného telefónu, ale tento poškodenému vypadol z ruky na základe vzájomného konfliktu s obžalovaným, preto s poukazom na zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že je potrebné predmetný skutok kvalifikovať tak, ako ho kvalifikoval súd prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozsudku.

Na základe uvedených skutočností krajský súd mal za to, že obžalovaný svojím konaním tým, že prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a dopustil sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaných trestných činov. Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovanému zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného správne konštatoval prevahu priťažujúcich okolností, keď u neho zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, ako aj podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Poľahčujúcu okolnosť okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento má v ňom doposiaľ 6 záznamov, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.02.2017, sp. zn. 7T/8/2015 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, aj krajský súd považuje trest uložený obžalovanému vo výmere 20 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za trest primeraný vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Za rovnako správny a zákonný odvolací súd považuje aj výrok o priznaní nároku na náhradu škody poškodenému T. W. vo výške 98,70 eur z dôvodu škody vzniknutej mu za nezaplatené služby taxislužby, pričom správne ho okresný súd so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal na civilný proces s prevyšujúcim nárokom z dôvodu, že poškodený si uplatňoval náhradu škody aj za poškodený mobilný telefón, ktorý mu však bol vrátený.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za právne a zákonné, preto odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.